

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **M.K.**

skazanego za popełnienie czynów z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Okręgowego w Lublinie z 22 czerwca 2022 r., V Ka 690/21,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 19 grudnia 2023 r.,

wniosku obrońcy o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy M. K. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z 22 czerwca 2022 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie z 29 marca 2021 r. i skazującego M. K. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za popełnienie przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (z art. 56 ust. 3 w zw. z art. 12 § 1 k.k i z art. 62 ust. 1). W sprawie została wcześniej wywiedziona kasacja, którą Sąd Najwyższy, postanowieniem z 2 lutego 2023 r., oddalił jako oczywiście bezzasadną,

Na obecnym etapie postępowania, po wylosowaniu sędziego referenta i po zawiadomieniu stron o składzie rozpoznającym sprawę, obrońca, powołując się na przepis art. 41 § 1 k.p.k. i art. 42 § 1 i 4 k.p.k., złożył wniosek o wyłączenie sędziego X.Y., któremu sprawa została przydzielona. Jako okoliczność mogąca wywołać uzasadnianą wątpliwość co do bezstronności sędziego obrońca skazanych wskazał fakt wyrażenia przez sędziego Sądu Najwyższego X.Y. poglądu, co do podniesionego we wniosku o wznowienie zarzutu nienależytej obsady sądu, opartego w szczególności na uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20. Pogląd ten został wyrażony w zgłoszonym zdaniu odrębnym, mającym kwestionować wymienioną uchwałę w całości i wskazywać, że udział w składzie sądu osoby powołanej na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) nie wyczerpuje przesłanek bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. i w art. 379 pkt 4 k.p.c. W tej sytuacji, zdaniem wnioskodawcy, uznać należy, iż podniesiony we wniosku zarzut nie zostanie uwzględniony, a sprawa nie zostanie rozpatrzona bezstronnie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się niezasadny.

Zgodnie z treścią art. 41 § 1 k.p.k., sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Zgodzić się trzeba z przytoczonym we wniosku poglądem z orzecznictwa Sądu Najwyższego, w myśl którego sytuacja taka zachodzi wówczas, gdy sędzia uzewnętrznił swój pogląd na sprawę przed wydaniem orzeczenia i to zarówno w wypowiedzi na sali sądowej, jak i poza nią, czy też orzekając w sprawie w kwestii incydentalnej. Rzecz jednak w tym, że wniosek o wyłączenie nie odwołuje się do jakiegokolwiek wypowiedzi sędziego dotyczącej, także pośrednio, przydzielonej mu sprawy. Wnioskodawca nie wskazuje, aby sędzia, któremu przedzielono do rozpoznania sprawę wyraził

wcześniej swój pogląd zarówno na kwestię odpowiedzialności skazanego, jak i co do prawidłowości prowadzonego w jego sprawie postępowania.

W judykaturze Sądu Najwyższego panuje ugruntowane stanowisko, że złożenie przez sędziego zdania odrębnego, w którym przedstawił swoje zapatrywanie na kwestię stanowiącą abstrakcyjne, niezwiązane z konkretną sprawą, zagadnienie prawne przedstawione do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu, nie stanowi o wystąpieniu okoliczności mogącej wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do jego bezstronności w każdej sprawie, w której zarzuty kasacji (bądź jak w przedmiotowej sprawie wniosku o wznowienie postępowania) dotyczyć będą problematyki ujętej w tym zagadnieniu (zob. postanowienie SN z 20 września 2022 r., IV KK 328/22). Gdyby podzielić punkt widzenia wnioskodawcy, to siłą rzeczy należałoby uznać, że w stosunku do każdego sędziego biorącego udział w podjęciu uchwały występuje okoliczność mogąca wywołać wątpliwość co do jego bezstronności. Każdy z nich bowiem zajął stanowisko w kwestii będącej przedmiotem uchwały - czy to składając zdanie odrębne, czy też ją aprobując, bez zgłoszenia zastrzeżeń wyrażonych w formie *votum separatum*.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

KR

[ms]